

Unionin tuomioistuimen arviointi on myös hyvän oikeudenkäytön periaatteen vastainen, koska siinä ei oteta huomioon sitä, että Espanjan kuningaskunta oli määrittänyt tuotantoyksiköt, joilla oli velvollisuus laskea karjaluku, ja koska se sivuutti asianosaisten oikeudenkäynnissä tästä käymän keskustelun.

⁽¹⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21.6.2005 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005 (ei enää voimassa) (EUVL 2005, L 209, s. 1).

Kanne 16.10.2017 – Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-599/17)

(2018/C 005/30)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Rius ja T. Scharf)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta

Vaatimukset

- Unionin tuomioistuimen on todettava, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 596/2014 ⁽¹⁾ täytäntöönpanemisesta siltä osin kuin on kyse toimivaltaisille viranomaisille mainitun asetuksen tosiasiallisesta tai mahdollisesta rikkomisesta tehtävistä ilmoituksista 17.12.2015 annetun komission täytäntöönpanodirektiivin (EU) 2015/2392 ⁽²⁾ 13 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut 3.7.2016 mennessä direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut niistä komissiolle
- Espanjan kuningaskunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika komission täytäntöönpanodirektiivin (EU) 2015/2392 saattamiseksi osaksi kansallista oikeutta päättyi 3.7.2016.

⁽¹⁾ Markkinoiden väärinkäytöstä (markkinoiden väärinkäyttöasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ja komission direktiivien 2003/124/EY, 2003/125/EY ja 2004/72/EY kumoamisesta 16.4.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 596/2014 (EUVL 2014, L 173, s. 1).

⁽²⁾ EUVL 2015, L 332, s. 126.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Högsta förvaltningsdomstolen (Ruotsi) on esittänyt 24.10.2017 – Skatteverket v. Memira Holding AB

(Asia C-607/17)

(2018/C 005/31)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Högsta förvaltningsdomstolen

Pääasian asianosaiset

Valittaja ja vastapuoli: Skatteverket

Vastapuoli ja valittaja: Memira Holding AB

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Tuleeko sen arvioimisessa, onko toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan tytäryhtiön tappio lopullinen muun muassa oikeustapauksessa A tarkoitetulla tavalla – ja voiko emoyhtiö siten vähentää tappion SEUT 49 artiklan nojalla –, ottaa huomioon se seikka, että tytäryhtiön sijaintivaltion sääntelyssä on asetettu rajoituksia, jotka koskevat muiden kuin tappiota tehneen yhtiön mahdollisuutta vähentää tappio?
- 2) Jos ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettu rajoitus tulee ottaa huomioon, onko tällöin otettava huomioon se, onko kyseessä olevassa tapauksessa tytäryhtiön sijaintivaltiossa tosiasiaa olemassa toinen subjekti, joka olisi voinut vähentää tappiot, mikäli vähentäminen olisi ollut sallittua siellä?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Högsta förvaltningsdomstolen (Ruotsi) on esittänyt 24.10.2017 –
Skatteverket v. Holmen AB**

(Asia C-608/17)

(2018/C 005/32)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Högsta förvaltningsdomstolen

Pääasian asianosaiset

Valittaja ja vastapuoli: Skatteverket

Vastapuoli ja valittaja: Holmen AB

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Edellyttääkö oikeus, joka seuraa mm. oikeustapauksesta Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763) ja jonka mukaan jäsenvaltiossa sijaitseva emoyhtiö saa SEUT 49 artiklan nojalla vähentää toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan tytäryhtiön lopulliset tappiot, että emoyhtiö omistaa tytäryhtiön suoraan?
- 2) Katsotaanko tappio lopulliseksi myös siltä osin kuin sitä ei tytäryhtiön sijaintivaltion sääntöjen mukaisesti ole voitu kuitata siellä tietyinä vuonna syntyneitä voittoja vastaan vaan tappio on voitu siirtää mahdollisesti vähennettäväksi tulevina vuosina?
- 3) Onko tappion lopullisuutta arvioitaessa otettava huomioon se seikka, että tytäryhtiön sijaintivaltion sääntelyssä on asetettu rajoituksia, jotka koskevat muiden kuin tappiota tehneen yhtiön mahdollisuutta vähentää tappio?
- 4) Mikäli kolmannessa kysymyksessä tarkoitettu rajoitus on otettava huomioon, onko siinä tapauksessa otettava huomioon se, missä määrin rajoitus tosiasiaa on johtanut siihen, ettei osaa tappioista ole voitu kuitata toisen subjektin tekemiä voittoja vastaan?